

Ὡρολόγιον - Μεσονυκτικόν

Καθ' ἡμέραν

Μηναιον - ΤΗΙ ΚΑ' ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ

εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,

πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
 ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
 ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
 ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
 ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
 σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν
 με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
 ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
 μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
 δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
 ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
 ἅν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
 τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
 συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
 οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
 εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
 τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
 δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
 μόσχους.

*Εἰ οὐκ ἐτελέσθη ἡ Λιτὴ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ
 ἐξῆς·*

ΧΟΡΟΣ

Ἰδιόμελον Α'.

Ἦχος α'.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην
 σου, Κωνσταντίνε ἱσαπόστολε, πάντων
 ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ
 ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας

τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα
 τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν
 τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἔνθα τῶν
 ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρετικῶν
 ἡσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν,
 τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος,
 φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν
 ἐδοξάσθης Ὁρθοδοξότατος, καὶ πάντων
 βασιλέων ἐκηρύχθης πατήρ, ὡς πρῶτος
 τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος.
 Διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην
 σου πιστῶς, αἰτησαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἰδιόμελον Β'.

Ἦχος α'.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες,
 ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες μᾶλλον
 ἔνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντίνε
 ἱσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
 τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ
 θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεῖς, ὡς
 κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητής,
 κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν,
 ἀπεφάνθης ἀήττητος. Ὅθεν δυσωποῦμέν
 σε, ὡς πρεσβευτὴν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς
 ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν
 παρόρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν
 ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον Γ'.

Ἦχος β'.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ
 μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον
 ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδῶλων
 κατεφρόνησε, ναδὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ
 σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ
 ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἰδιόμελον Δ'.

Ἦχος γ'.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ
ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων
ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ
πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ
Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα,
Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἰδιόμελον Ε'.

Ἦχος δ'.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων
προσάδεται, ἐπὶ τῇ θεῖᾳ μνήμῃ σου,
Κωνσταντίνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὥφθης
ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς
πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν
εἰδώλων τὰς μορφάς, καὶ νῦν προσηρείσθης
τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων
ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ
κράττει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται,
καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ'
ἀξίαν εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα·
Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν
Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς
παγίδας συντριψας τοῦ ἀντιπάλου· Χαίροις,
ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων
Ἰσότιμε· Χαίροις πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ
Βασιλέων τὸ προπύργιον, Κωνσταντίνε
μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ
διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρόρησίαν ἔχων,
Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ,
ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἰδὼν
σε Κύριε ἐβόα· Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἴνα,
ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με ἐν αὐτῷ·
ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με,
καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν, ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν
κατάκειμαι, καὶ εὐθὺς σπλαγχνισθεὶς ὁ
Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· Διὰ σὲ ἄνθρωπος
γέγονα, διὰ σὲ σάρκα περιβέβλημαι,
καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἄρὸν σου
τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. Πάντα
σοι δυνατά, πάντα ὑπακούει, πάντα
ὑποτέτακται, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ
ἐλέησον Ἄγιε, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Αμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν
οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος
τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Απόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρὶ σου
παρέθετο ἦν περισφύζε διὰ παντὸς ἐν
εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη
Φιλάνθρωπε.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Αμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ

Μητρός, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)